

Arrest

nr. 156 364 van 12 november 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
2. X
handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Nepalese nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind Samriddhi KARKI, op 1 juni 2015 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 27 april 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zonder voorwerp wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 27 april 2015 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 24 juni 2015 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 september 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 3 september 2015.

Gelet op de beschikking van 8 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat P. GOVAERTS verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché M. DEHANDSCHUTTER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandelingen betreffen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 27 april 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) zonder voorwerp wordt verklaard en de beslissing van 27 april 2014 tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Ambtshalve stelt de Raad de onontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring vast.

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking van 1 september 2015, verstuurd op 2 september 2015, de grond werd meegegeeld waarop de waarnemend voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Het ingestelde beroep komt onontvankelijk voor, bij gebreke aan het wettelijk vereiste belang.

Op 10 oktober 2013 neemt de gemachtigde van de bevoegde minister c.q. staatssecretaris de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod van drie jaar ten aanzien van elke verzoekende partij. Voormelde beslissingen werden op respectievelijk 23 en 28 oktober 2013 aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht. Uit het administratief dossier en de database waarin de rol van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen opgenomen is blijkt niet dat er beroep aangetekend werd tegen voormeld inreisverboden. Bijgevolg zijn deze beslissing definitief geworden.

Artikel 1, 8° van de Vreemdelingenwet definieert een inreisverbod als volgt: “de beslissing waarbij de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor een bepaalde termijn wordt verboden (...)”.

Gelet op bovenstaande dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen het wettelijk vereiste belang ontberen bij huidig beroep met betrekking tot de beslissingen waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet zonder voorwerp verklaard wordt. De verwerende partij mag, ingeval van een eventuele vernietiging van de beslissing, immers niets anders dan – na te hebben vastgesteld dat de verzoekende partij nog steeds in het Rijk verblijft en onder een definitief inreisverbod, die niet werd opgeheven of opgeschort zoals voorzien in artikel 74/12 van de Vreemdelingenwet, staat – vast te stellen dat het de verzoekende partijen voor de duur van het inreisverbod verboden is in het Rijk te verblijven, zelfs tijdens het onderzoek van een aanvraag tot opheffing of opschorting van het inreisverbod (cfr. artikel 74/12, §4 van de Vreemdelingenwet), quod non, en dat haar aldus geen machtiging tot verblijf kan worden toegekend op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Gelet op bovenstaande dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen het wettelijk vereiste belang ontberen bij huidig beroep met betrekking tot de bevelen om het grondgebied te verlaten. De verwerende partij mag, ingeval van een eventuele vernietiging van de beslissing, immers niets anders dan – na te hebben vastgesteld dat de verzoekende partij nog steeds in het Rijk verblijft en onder een definitief inreisverbod, dat niet werd opgeheven of opgeschort zoals voorzien in artikel 74/12 van de Vreemdelingenwet, staat – vast te stellen dat het de verzoekende partijen voor de duur van het inreisverbod verboden is in het Rijk te verblijven, zelfs tijdens het onderzoek van een aanvraag tot opheffing of opschorting van het inreisverbod (cfr. artikel 74/12, §4 van de Vreemdelingenwet) en een bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren op grond van artikel 7, eerste lid, 12° van de Vreemdelingenwet.

Het staat de verzoekende partijen om een opheffing of opschorting van haar inreisverbod – overeenkomstig de daartoe in artikel 74/12 van de Vreemdelingenwet voorziene procedure – aan te vragen.

Waar verzoekers stellen dat het voor hen onmogelijk is om terug te keren naar Nepal, wijst de Raad erop dat verzoekers dit niet in concerto toelichten. Door te verwijzen naar het reisadvies van 27 mei 2015, geldig op 31 mei 2015 maken verzoekers niet aannemelijk dat het voor hen onmogelijk is om terug te keren naar hun land van herkomst. Een negatief reisadvies, gericht aan toeristen die niet de

nationaliteit bezitten van een land of die niet van een bepaalde regio in dit land afkomstig zijn, kan niet zonder meer worden doorgetrokken voor personen die wel deze nationaliteit hebben en van deze regio afkomstig zijn.

Het betoog van de verzoekende partijen doet geen afbreuk aan hetgeen voorafgaat.”

2.3. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met deze in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vragen te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog hun visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. Op 3 september 2015 dienen de verzoekende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 30 september 2015, alwaar de verzoekende partijen uitdrukkelijk uitgenodigd worden te reageren op de in de beschikking van 1 september 2015 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld: *“De advocaat van de verzoekende partijen antwoordt dat meester Govaerts bij zijn standpunt blijft dat het onmogelijk is terug te keren naar Nepal en dat er door Buitenlandse Zaken wordt afgeraden om naar Nepal te reizen. De verwerende partij heeft niets toe te voegen aan de beschikking.”*

2.5. Vooreerst wijst de Raad erop dat, opdat de verzoekende partij een belang zouden hebben bij de vordering, het niet volstaat dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het rechtstreekse karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

Ter terechtzitting laten de verzoekende partijen na hun belang bij de huidige vordering uiteen te zetten, daar zij bij hun standpunt blijven dat het onmogelijk is terug te keren naar Nepal. Met hun pleidooi ter terechtzitting weerleggen de verzoekende partijen de ambtshalve aangevoerde exceptie van gebrek aan belang in de beschikking van 1 september 2015 niet. Daarenboven wordt in de beschikking uitdrukkelijk gemotiveerd met betrekking tot het betoog van de verzoekende partijen omtrent een terugkeer naar Nepal. Ook voormelde motieven van de beschikking worden niet weerlegd door de verzoekende partijen.

Bijgevolg dient er met betrekking tot het betoog ter terechtzitting te worden geconcludeerd dat de verzoekende partijen geen elementen aanbrengen die ertoe zouden nopen anders te oordelen dan hetgeen reeds in de beschikking van 1 september 2015 werd aangegeven.

Met verwijzing naar de beschikking van 1 september 2015 is het beroep dan ook onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op wat voorafgaat past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de tweede verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de tweede verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf november tweeduizend vijftien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. RYCKASEYS